

Zprávy z farnosti

12/2007

Není možné začít tento měsíc, aby nezaznělo slovo ADVENT. Nejde jen o slovíčko, ale o to, co v sobě skrývá.

Celá doba adventu je duchovním programem, jak se otevírat přicházejícímu Kristu. A nejde jen o ty čtyři týdny před svátky Narození Pána. Je to program pro celý náš život. V době adventní máme možnost znovu „nastartovat“, znovu se „rozjet“. Je to čas Božích milostí a byla by to veliká škoda, kdybychom tento čas zaspali. Naopak: „Probudíme se, náš Pán přichází“.

Aby se vám všem tato adventní doba opravdu vydařila, k tomu rád ze srdce žehnám.

P. František

Koutek poezie

U kaple sv. Wolfganga

Polomené náhrobky starých hrobů
v nich kamzičnick v květu vyrůstá
naše stíny z dlouhých sem míří kroků
a prostou historií zdejší chůze proniká.

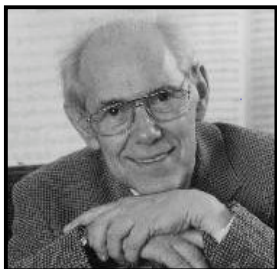
U kaple mezi náhrobky nápis omšel
věku věk z trhlin edikul a křížů klest
já poutník jsem hroby starců prošel
a havířům jejich ztracenou vrátil čest.

Daniel Kyler

Zemřel hudební skladatel Petr Eben

24. října 2007, krátce před půlnocí, opustil po dlouhé nemoci doma v Praze své blízké hudební skladatel Petr Eben ve věku 78 let. Byl uznáván v evropském i světovém měřítku. Působil na Katedře hudební vědy Filozofické fakulty UK a na Katedře skladby Akademie múzických umění v Praze. Dále byl činný jako dramaturg. V Manchesteru převzal čestnou profesuru. Přinášíme i životopis skladatele.

Svým hudebním dílem, které zasahuje do všech kompozičních oblastí – od drobných dětských písní až po monumentální církevní operu – se Petr Eben zařadil mezi nejvýraznější české soudobé skladatele. Především jeho varhanní cykly patří mezi nejhranější skladby, v nichž vynikla duchovní a etická hloubka prostupující celou jeho tvorbu. Hudba pro Petra Ebena neznamenal nikdy jen tóny, nebyla něčím, co jen zní, ale především čímśi, co oslovuje. Byl přesvědčen o služebním poslání hudby.

Životopis

Český hudební skladatel a varhaník Petr Eben se narodil 22. ledna 1929 v Žamberku. Základní školu navštěvoval v Českém Krumlově, kde také během druhé světové války nastoupil na reálné gymnázium, odkud byl v roce 1944 vyloučen. Následovala nucená práce nejprve v tiskárně, potom na stavbě a nakonec v kamenolomu. V roce 1945 byl internován v koncentračním táboře Buchenwald.

Po skončení války Eben ukončil studium na gymnáziu maturitou a roku 1948 vstoupil do klavírní třídy profesora Raucha na pražské AMU. V roce

1950 zahájil na téže škole studium skladby u Pavla Bořkovce. Krátce působil jako dramaturg v České televizi, pedagogicky pracoval na Katedře hudební vědy filosofické fakulty Univerzity Karlovy (nejprve jako lektor klavírní hry a čtení partitur, později se stal odborným asistentem a posléze docentem) a na Katedře skladby Akademie múzických umění v Praze. Po listopadových politických změnách v roce 1989 byl jmenován předsedou Výboru mezinárodního festivalu Pražské jaro, stal se čestným předsedou Společnosti pro duchovní hudbu.

Jeho jméno je známé i v zahraničí, kde se proslavil nejen jako skladatel, ale i jako varhaník a pedagog (ve školním roce 1978-79 byl profesorem skladby na Royal Northern College of Music v Manchesteru – zde také v roce 1992 převzal čestnou profesuru; při svých četných zahraničních cestách přednesl i několik obsáhlých přednášek o české soudobé hudbě). V roce 1991 obdržel vyznamenání francouzského ministra kultury „Chevalier des arts et des lettres“ (Rytíř umění a literatury). V roce 1994 získal také čestný doktorát Univerzity Karlovy a v roce 2002 mu prezident Václav Havel udělil Medaili za zásluhy.

Z jeho plodného díla uvádíme několik titulů: Kantáty, mše a pašije (Missa adventus et quadragesimae, Hořká hlína, Missa cum populo), oratoria (Apologie Sokratus, Anno Domini), skladby pro smíšený sbor (Pater noster, Liturgické zpěvy, Pražské Te Deum 1989). Byl autorem Skladby pro smíšený, mužský, ženský i dětský sbor, úprav lidových písní a mnoha dalších děl.

Petr Eben měl tři syny – Marka, Petra a Davida. Nejznámější je Marek, herec, hudební skladatel, moderátor a písničkář. Trio bratří Ebenů ve své hudební tvorbě spojuje klasiku, folk, rock, jazz a vytříbený humor. Vydalo už několik alb.

podle www.cirkev.cz vybral R. S.

Poděkování

Vážení dobrodinci,

s velkou vděčností jsme přijali Váš dar ve formě zrušených peněžních prostředků na dostavbu a úhradu dluhů našeho duchovního centra a farností. Vážíme si Vaší solidarity, kterou jste touto svojí konkrétní pomocí našemu farnímu společenství velkoryse projevili. Vybudovat tak velké dílo, které budou moci využívat i příští generace, opravdu přesahuje naše možnosti. Pán Bůh vám odplat' Vaši štědrost svým požehnáním! Chceme Vás ujistit, že se denně za naše dobrodince modlíme v přímlovách a každou neděli je za ně obětována mše svatá. Přejeme Vám a Vaším blízkým hodně zdraví, Bo-

žihó požehnání a pomoci v každém dobrém díle. Budete-li mít cestu někde v okolí, rádi Vás v našem centru uvidíme.

Římsko-katolická farnost Brno Lesná

Pastorační rada farnosti a Pavel Hověz, farář

Co je krize středního věku?

aneb: Život jako běh slunce

Polovinou života, tzn. přibližně pětatřicátý až pětáctýřicátý rok života, se označuje obrat, kdy musí u člověka dojít k přeměně.

Zásadní problém této přeměny pramení z domněnky, že úkoly a nároky druhé životní poloviny lze zvládnout týmiž prostředky a principy jako v etapě předchozí.

Lidský život lze přirovnat k dráze slunce: každé ráno vychází a osvětluje svět, v poledne dosáhne nejvyššího bodu své dráhy, jeho paprsků začíná ubývat a pak zapadá. Odpoledne je stejně důležité jako dopoledne, ačkoli se řídí jinými pravidly.

Pro člověka znamená přijetí křivky vlastního života fakt, že se musí od středního věku stále přizpůsobovat vnější a vnitřní realitě. Místo expanze je nyní podstatná redukce, cesta do nitra, tedy introverze. „Co mladý člověk musel nalézat ve vnějším světě, musí odpolední člověk najít ve svém nitru.“

Problémy, s nimiž se člověk potýká ve středním věku, souvisejí s úkoly, jejichž vyřešení se na něm domáhá druhá polovina života a k nimž musí nejprve zaujmout nové postoje.

podle Anselma Grüna vybral R. S.

Okénko do knihovny

autor: Petr Piřha
název: Výchova, naděje společnosti
z obsahu:

Princip oběti je opravdu všeprostopující. Můžeme dokonce říct, že vše žívoucí žije díky tomu, že něco jiného umírá. Veškerý pokrm je založen na oběti. Navždy si budu pamatovat, jak jsem byl účasten počátku senoseče v jednom z odlehlých horských údolí. Sekáči přišli k louce. Jeden po druhém smekli a omluvili se louce asi těmito slovy: *Opusť, lučino, a přijmi naši vděčnost. Zničíme tvá stébla a podetneme tvé květy, ale potřebujeme seno pro svůj dobytek a jeho mléko pro svoje děti. To ti však slibujeme, že o tebe budeme pečovat.* Pak vzali kosy a dali se do práce. Nejde samozřejmě pouze o pokrm. Při veškeré výrobě je obětován materiál, energie, lidské síly, při každé stavbě je obětován kus volného prostoru.

Je jasné, že člověk nemůže být trvale vyňat z tohoto pravidla. Kdyby byl obyčejným zvířetem, stal by se kořistí silnějšího. Kdyby měl štěstí, uhynul by stářím k potěše červů. Jenže člověk je víc než zvíře a naprosto jinak nakládá se svým životem. Může svůj život vydat za jiné a získat tím něco víc než pouhý biologický život.

Nechte mne dokončit myšlenku. Nemyslete, že od vás budu chtít, abyste se dali zabít. Existují daleko jemnější způsoby oběti. Kdykoli se rozhodnete něčeho se vzdát pro druhého člověka, věnovat se mu, obětujete mu kus svého života. Mohli jste spát, jít do kina, popíjet s přáteli, ale vy jste se sebrali a šli tetě pomoci uklidit po malířích. Kdykoli se věnujete dětem, dáváte jim po hodinách a dnech svůj život. Někdy je to velmi příjemné a ani vás nenapadne, že jste se obětovali. Jindy vám to připadá jako oběť k neunesení. Ale oběť je to v obou případech.

Celý rozdíl mezi člověkem obětavým a sobcem spočívá v tom, že sobec říká: *Co je doma, to se počítá* – a přijde smrt a oloupí ho o všechno. Obětavý člověk si říká: *Co jsem udělal pro druhé a rozdal, to mi nikdy nikdo nevezme* – a má radost a pravdu.

připravila M. J.

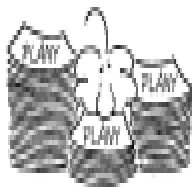
Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 8:00 do 9:00 a po mši svaté do 11:00-11:30** (K. Macoun).

Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Zpráva z 11. zasedání Farní rady ze dne 28. 10. 2007

V neděli 28. října se podruhé v krátké době sešla Farní rada. Probíraly se důležité úkoly, které nás čekají. Čtete dále...

Program jednání:

- **Základní křesťanská škola NATIVITY**

Tovaryšstvo Ježíšovo koupí od města Děčín objekt školy v Křešicích se záměrem otevřít v Děčíně základní křesťanskou školu NATIVITY. Síť škol NATIVITY se osvědčila v USA – zejména v prostředí větších měst. Školy tohoto typu připravují sociálně znevýhodněné a talentované žáky ke studiu na střední škole. To by mělo být rovněž hlavním cílem školy NATIVITY v Děčíně. Škola NATIVITY v Děčíně bude první školou tohoto typu mimo USA a zřizovat jí bude Česká provincie Tovaryšstva Ježíšova.

P. Josef Horehled, SJ, který má projekt školy NATIVITY v Děčíně na starost, hodlá prezentovat projekt školy NATIVITY před děčínskou křesťanskou komunitou.

P. František Jirásek projedná na listopadovém setkání duchovních křesťanských církví a sborů v Děčíně možnosti takovéto prezentace.

• Provozní a ekonomické záležitosti

Z kostela sv. Františka z Asissi v Podmoklech byla opět odcizena část klempířských prvků.

Farnost přechází na podvojný účetnictví, což je předpokladem pro čerpání peněz ze strukturálních fondů EU. Problematika možnosti čerpání peněz ze strukturálních fondů farností by měla být prozkoumána blížeji - zejména z důvodu potřeby zajištění oprav církevních objektů (kostel sv. Františka Xaverského v Bělé, kostel Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu).

Martin Kolář zajistí schůzku P. Františka Jiráska s odborníky na tuto problematiku. P. Jirásek v této souvislosti rovněž poukázal na možnost ustanovení ekonomické rady farnosti, která by mohla v těchto záležitostech účinně napomáhat.

• Adventní křeslo pro hosta

V souvislosti se záměrem Tovaryšstva Ježíšova zahájit provoz školy NATIVITY se nabízí uspořádání adventního křesla pro hosta s nějakou osobností z řádu jezuitů. Pokud by se jednalo o známější osobnost, může být křeslo pro hosta pořádáno v prostorách děčínského zámku – pro širší veřejnost. Martin Kolář zjistí možnosti pořádání adventního křesla na děčínském zámku.

• Organizace voleb do farní rady

P. Jirásek představil tento harmonogram průběhu voleb do farní rady:

- ☞ uzávěrka pro navrhování kandidátů do farní rady..... 18. 11. 2007
- ☞ zveřejnění seznamu kandidátů 02. 12. 2007
- ☞ hlasování - před a po mších svatých09. a 16. 12. 2007

Martin Kolář

Příští setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli 2. prosince 2007 v 18:45 (po večerní mši svaté). Na její členy se můžete stále obracet s vašimi podněty a připomínkami! Pište, volejte, mluvejte, nabízejte svou pomoc, ...

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Jaroslava Škodová	místopředsedkyně
Martin Kolář	zapisovatel
Lukáš Herich	člen
Jindřich Macoun	člen
Antonín Musil	člen
Ludmila Stichová	člen

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2007				2. prosince
Rok 2008	6. ledna	3. února	2. března	6. dubna
4. května	1. června	6. července	3. srpna	7. září
5. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných			2. listopadu	7. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	12:55	14:43	16:43	Dolní Žleb	14:11	15:01	17:01	18:11
Čertova Voda	13:04	14:52	16:52	Čertova Voda	14:17	15:06	17:06	18:17
Dolní Žleb	13:10	14:58	16:58	Děčín hl. nádr.	14:26	15:16	17:16	18:26

POZOR! Platnost uvedených časů platí pouze do 8. 12. 2007. Dále bude platit nový jízdní řád, který v době tisku nebyl ještě k dispozici.

- Sedlák Vaněk šel na pole a cestou slyšel kukat kukačku. Rychle si začal poklepávat na kapsu, aby měl hodně peněz.

Vtom však na vedlejší mezi spatřil sedláka Jíru, jak si taky poklepává na kapsu. „Dej tu ruku z kapsy dolů, ta kukačka kuká pro mne, to já budu mít štěstí!“ volal na něho. „Pro mne kukala, mně přinese peníze!“ křičel Jíra. Strhla se mezi nimi hádka, která skončila u soudu.

Soudce vyslechl obě strany, od každého vybral příslušný poplatek a nebyl malý. Pak zasedl k soudu a rozhodl: „Kukačka kuká pro všechny.“ Vaněk s Jírou odcházeli od soudu s protáhlými obličejí. Když za nimi zaklaply dveře, soudce si poklepal na naditou kapsu a pronesl: „Tato kukačka však kukala pro mne!“

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2007	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	7 148 Kč	1 848 Kč	1 850 Kč	Na církevní školy
Únor	7 575 Kč	2 882 Kč	4 330 Kč	Svatopetrský halíř
Březen	6 502 Kč	1 630 Kč	2 535 Kč	Na uprchlíky
Duben	10 357 Kč	2 528 Kč	1 500 Kč	Na svatou zemi
			2 000 Kč	Na bohoslovce
Květen	6 754 Kč	1 757 Kč	3 090 Kč	Na záchranu kostelů
Červen	5 934 Kč	2 616 Kč	1 524 Kč	Souboru M. Boka za koncert v Jílovém
Červenec	9 781 Kč	1 777 Kč	0 Kč	(včetně sbírky na pouti na Javorech)
Srpen	7 012 Kč	1 648 Kč	0 Kč	
Září	9 904 Kč	2 166 Kč	4 072 Kč	Na náš oltář
			2 676 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	8 009 Kč	1 684 Kč	2 565 Kč	Na misie
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	78 976 Kč	20 536 Kč	26 142 Kč	

R. S.

Biblický koutek**10. část**

Faraon. Slovo faraon se dá přeložit jako „velký dům“. Byl tak označován egyptský král, který měl moc rozhodovat o životě a smrti svých poddaných. Pokládal se za syna Slunce a Nilu a za vtěleného boha Hora, jehož symbolem byl sokol. Alespoň některé slavné faraony si připomeňme: Meni (první faraon), Tutanchamon (faraon XVIII. dynastie), Ramesse II. (faraon XIX. dynastie).

Číšník byl velmi důležitou postavou na faraonově dvoře. Zaručoval osobní bezpečnost krále a hlídal jídlo, aby nemohl být otráven. Na stejné úrovni jako on byl také faraonův pekař a vrchní kuchař. Kuchař měl na starosti také strážce paláce a postupem času se z něj stal „první úředník královských úst“, velvyslanec a velitel celé armády.

(pokračování příště)

z knihy *Katedrála moudrého písaře*, připravila M. J.

- Maminka snižuje otylost tím, že jí jediné, když to tatínek nevidí...

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- ☞ **Poutní mše svatá** - v kostele sv. Františka Xaverského v Bělé. Začátek v sobotu 1. prosince v 16:00, zpívá Děčínský chrámový sbor, mši sv. slouží otcové František Jirásek a František Hylmar. - POZOR: V Bynově nebude mše svatá.
- ☞ **Adventní koncert** - děčínského sboru (ne chrámového) v kostele sv. Václava a Blažeje. V neděli 2. prosince v 18:00.
- ☞ **Figurky do Betléma** - Pokud vyrobíte vlastnoručně figurku, vysokou 20-30 cm z hlíny, textilu, moduritu, tvrdého papíru, dřeva ap., bude umístěna do Betléma na děčínském zámku. Nosit je můžete od 2. do 15. prosince do informačního centra na zámku. Na Betlém se můžeme chodit dívat, jak poroste...
- ☞ **Přijde Mikuláš** - V sobotu 8. prosince vás zveme na mikulášskou besídku. Začátek v 15:00 v kostele sv. Františka, potom přejdeme na faru, kde bude možnost malého občerstvení a pobavení. Následuje mše svatá.
- ☞ **Slavnost Panny Marie** - počaté bez poskvrny prvotního hříchu připadá na sobotu 8. prosince 2007. Slavnost oslavíme mší svatou v 17. hodin v kostele sv. Františka v Děčíně-Podmoklech, zpívat bude děčínský chrámový sbor.
- ☞ **Vikariátní konference** - začne 10. prosince 2007 v 09:00 mší svatou, tentokrát v kostele sv. Františka v Děčíně-Podmokly.
- ☞ **Křeslo pro hosta** - v pátek 14. prosince od 19:00 na zámku (výjimečně, ne na faře v Podmoklech). Pozvání přijal páter Petr Kolář, jezuita.
- ☞ **Oslavy končí** - Ve středu 26. prosince na sv. Štěpána je pořádána v litoměřické katedrále od 10:00 pouť k ukončení oslav 950. výročí diecéze.
- ☞ **Tyto a další informace** - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky! A nebylo by od věci i pomoci je tvořit...

Rytířskost a civilizace

Většinu mužů v západní společnosti na sklonku 20. století se nedostává mužnosti a jemnosti. Naopak, jsou v zajetí zženštilosti a hrubosti.

Abych vysvětlil, co mám tímto zdánlivým paradoxem na mysli, dovoluji si upozornit na esej C. S. Lewise *The Necessity of Chivalry* („Nedostatek

rytířství“), jenž vyšel v Time and Tide 17. srpna 1940 (tedy v době, kdy Británie v celém světě samotná odporovala totalitnímu barbarství).

V úvodu svého eseje Lewis říká, že rytířství znamená různé věci – od těžké kavalerie až po uvolnění místa ženě ve vlaku. Ale chceme-li skutečně porozumět ideálu rytířství, měli bychom si uvědomit slova, jež řekl sir Ector mrtvému rytíři Lancelotovi (v díle Le Morte Darthur od sira Thomase Maloryho): „Byls tím nejmírnějším mužem, jenž kdy jedl v sálu mezi dámmami; a byls tím nejtvrdším rytířem ke svým smrtelným nepřátelům, jenž se kdy oháněl kopím.“

Lewis upozorňuje, že důležitost tohoto ideálu spočívá právě v tom dvojitěm požadavku, jenž vznáší na člověka. Rytíř není kompromisem mezi prudkostí a mírností; je vyhocením prudkosti a zároveň i vyhocením mírnosti.

Jaká je relevance tohoto ideálu, ptá se dále Lewis. A odpovídá: tento ideál je paradox, a to v dějinách velice nezvyklý. Achilles byl hrdina, ale o milosrdenství nevěděl nic. Hrdinové vikingských ság jsou tvrdí, vždy připraveni rány uštědřit stejně jako snášet. Attila byl hrozný. Dokonce i staří Římané své zajaté vznešené protivníky předváděli davu v ulicích a poté je zabili. Takto vypadá přirozené hrdinství – hrdinství vně rytířské tradice.

Středověký rytířský ideál spojil dohromady dvě věci, jež přirozenou tendenci k sobě tihnout nemají: učil pokoře a shovívavosti velké válečníky, a požadoval chrabrost od zdvořilých a mírných lidí.

Obnovení tohoto ideálu je jedinou nadějí lidstva. Nepovede-li se, veškeré řeči o trvajícím štěstí či důstojnosti jsou pouhými nesmysly. Neboť lidstvo se rozpadne do dvou skupin: těch, kdo umí bojovat, ale nejsou s to být „mírní v sálech“, a těch, kdo jsou „mírní v sálu“, ale bezcenní v bitvě. Lewis podotýká, že o třetí skupině – těch, kdo jsou brutální v míru a zbabělí ve válce – nemá smysl mluvit. Pokud tedy k tomuto rozdělení lidstva na dvě skupiny dojde, dějiny se stanou strašně jednoduchou záležitostí, o níž nás informuje historie Blízkého východu: hordy barbarů slezou z hor a rozvrátí civilizaci. Potom se usadí, zcivilizují a změkknou. Pak přijde nová vlna barbarů a ta zničí je. A celé se to bude cyklicky opakovat. Nic tomu nebude moci zabránit, pokud „tvrdí“ a „mírní“ budou rozděleni do dvou skupin. Nezapomínejme, to je jejich přirozeným stavem! Člověk, v němž se kombinují obě charakteristiky - rytíř - není přírodním materiálem, nýbrž produktem umění. Rytířský charakter je něco, co se musí v mužích kultivovat; nikoli něco, na co se lze spoléhat, že se v nich samo objeví.

Lewis uzavírá slovy, že stará tradice rytířství je navýsost praktická a vlastně životně důležitá. Skýtá nám jedinou možnost úniku před světem rozděleným na vlky, kteří nechápu věci, jež činí život žádoucím, a ovce, které nejsou schopny tyto věci bránit.

Já se obávám, že nyní je pro většinu mužů západní společnosti příznačná právě ona kombinace třetí – tj. naprostý protiklad ideálu rytířství: jsou zženštělí tváří v tvář nepřátelům, ale hrubí k ženám ve společnosti vlastní; nikoli mužní vůči nepřátelům a jemní k ženám a dívkám. Mou tezí je, že pokud tento stav potrvá, pak – jak prosté – civilizace zanikne.

Neboť, podívejte, co má vlastně člověk očekávat od života? Existují dvě možnosti, z nichž vycházejí dvě různé koncepce státu, společnosti a vztahu občana k nim. Jednu z nich nazvu jako liberálně-konzervativní, i když lepším názvem je označení klasická. Zastával ji i C. S. Lewis. Tu druhou nazvu jako levicově-liberální, či prostě jako moderní. A zastává ji většina současné společnosti.

V té první z nich je člověk vnitřně i politicky svobodnou bytostí, jež se snaží dělat to, co je správné. Je bytostí vnitřně svobodnou a odpovědnou za život svůj i své rodiny, proto nečeká, že stát se bude o něj starat a zajišťovat mu jeho blahobyť a pohodlí. Tato povinnost nepatří státu, nýbrž jemu. Stát je v tomto obrazu velice omezenou institucí, jež se má soustředit na vynucování práva a pořádku, prosazování spravedlnosti a ochranu svobody občanů. Přitom člověk má morální povinnost svou svobodu uplatňovat správně. Co to znamená?

Na úrovni mezilidských vztahů to znamená, že se má k ostatním lidem chovat jako k subjektům s vlastní vnitřní hodnotou a důstojností, jako k cílům samým o sobě; nikoli jako k prostředkům k uspokojení svých zájmů, či jako objektům a předmětům k uspokojení svých tužeb a vášní. Konkrétně vztah mužů k ženám a dívkám si žádá již onu Lewisem zmíněnou mírnost a jemnost; má se jednat o vztah, jenž s sebou přináší úctu a vážnost. Nikoli o vztah bezstarostný a bezohledný. Muž má být k ženám a dívkám vzhledem k jejich vyšší přirozené zranitelnosti protektivní.

Na politické úrovni si morální povinnost činit to, co je správné, od mužů vyžaduje, aby chránili a bránili to, co je politicky správné. A tím je svoboda, ta kvalita politického řádu, jež odpovídá vnitřní lidské důstojnosti, neboť lidem umožňuje volby ohledně jejich životů. A pouze volba, jež je volbou svobodnou a zároveň volbou toho, co je morálně dobré, je volbou mravně hodnotnou. Svoboda v politickém řádu má tedy svou mravní hodnotu, jež odpovídá lidské důstojnosti. Je správným cílem politického řádu a tudíž její ochrana a obrana je nejvyšší politickou prioritou. A zároveň morální povinností člověka. Tedy lidé - konkrétně muži - stejně jako mají mravní povinnost chránit ženy a dívky, mají rovněž mravní povinnost bojovat a případně i umírat za svobodu, pokud je ohrožena vnějšími či vnitřními nepřáteli.

Jsou tato očekávání a tyto postoje příznačné pro moderní společnost? Kdepak! Člověk očekává od státu, že se stát o něj postará. Že když se v jeho

životě objeví jakýkoli problém či obtíž, stát má hned povinnost je řešit a vyřešit. V tomto nahlížení má stát vlastně povinnost zajistit člověku komfort a blahobyt, a uchránit ho od všech břemen a obtíží života.

Co však má být obsahem tohoto života? Snad činění toho, co je správné? Nikoli; jak již očekávání lidí ohledně role státu naznačují: činění toho, co je příjemné nebo osobně užitečné. Z toho vychází i postoj většiny mužů k ženám a k obraně svobody. Je-li imperativem muže maximalizace příjemného, jak může vypadat jeho vztah k ženě nebo k dívce? Pouze jako k prostředku a nástroji toho, co je příjemné. Jako k něčemu, co (všimněte si, ani ne „koho“, nýbrž pouze „co“) lze využít a po „využití“ doslova a do písmene odhodit. Výsledkem je samozřejmě hrubost, vulgárnost a hulvátství mužů k ženám – hrubost, vulgárnost a hulvátství v záměrech, když ne přímo v hezkých řečičkách, které muži používají na dosažení toho, o co jim jde. Povědomí o tom, že žena či dívka je někým strašně vzácným; je trochu jiná než jsme my, a proto je pro nás zdrojem úžasu, obdivu a fascinace – prostě všeho toho, čemu se říká láska – a tudíž se k ní máme chovat jemně, ohleduplně a láskyplně? To absentuje.

A v politické rovině, má-li stát zajišťovat lidem dostatek a pohodlí, jak by mohl od mužů chtít, aby v případě nutnosti bojovali a umírali za svobodu a její přežití? Ostatně jak známo, válka je nepřijemná; a vůbec, dejte s ní pokoj, vždyť nám ruší klídek a pohodu! Jinými slovy, syndrom, který zachvátil v roce 1940 Francii, který od druhé poloviny 60. let opanoval celou západní levici, drží západní společnost ve svém sevření dodnes. Kdyby se dnes na obzoru objevila hrozba srovnatelná s nacistickým Německem či komunistickým Sovětským svazem, obávám se, že západní společnost jako celek (až na pár výjimek) by raději kapitulovala bez boje, než aby snášela všechny ty nepřijemnosti, jež zápas za svobodu obnáší. Kdyby lidé byli postaveni před tvrdou volbu: buď boj za svobodu a strádání na jedné straně, anebo zachování klídku a pohodlí za cenu ztráty svobody na straně druhé, dají přednost pohodě a bezpečí. Ztráta svobody jim nepřipadne jako příliš vysoká cena za přežití a zachování komfortu. Jinými slovy, většina současných mužů Západu je zženštilá tvář v tvář svým potenciálním nepřátelům. Raději budou žít na kolenou pod těmi, kdo jim chtějí vzít jejich svobodu, než aby se jim postavili, svobodu bránili, a raději zemřeli vestoje než se smířili s její ztrátou.

Ale co toto všechno znamená? Znamená to, že civilizace, konkrétně západní civilizace - neboť Západ nemůže zůstat Západem, aniž by byl svobodný - nemůže mít dlouhého trvání, pokud se tento většinový postoj nezmění a nebude opět nahrazen přístupem klasickým. Neboť jedna věc je jistá: nejste-li vy ochotni svou svobodu bránit, bojovat za ní a v tomto boji proti těm, kdo vám ji chtějí vzít, riskovat svůj život, pak ve světě, v němž

žijí lidé, kteří jsou ochotni riskovat a případně i položit svůj život za to, aby vám vaši svobodu vzali (jak byli např. nacisté či komunisté), svou svobodu brzo ztratíte a stanete se otroky. To je tak naprosto evidentní, že to snad ani nepotřebuje žádné zdůvodňování. A přesto: před tímto faktem zavírá současná západní společnost své oči. Nechává se ukolébávat iluzí, že na světě není nikdo, kdo by chtěl jiným lidem vzít jejich svobodu, že žádná válka se západní společnosti již nikdy týkat nebude. Evidenci pěti tisíc let civilizované lidské existence odbíjí čistě naivním zbožným přáním, nijak nepoznamenaným realitou, nedotčeným moudrostí, nepolíbeným prozíravostí.

Ale zánik civilizace nemusí přijít pouze v podobě ovládnutí ze strany vnějších nepřátel a ztráty svobody. Zánik civilizace může přijít i v podobě její vnitřní desintegrace. Již samotný fakt hrubého a bezohledného přístupu většiny mužů k ženám lze označit za pomalé vymírání civilizace. Neboť tento přístup je dán volným průchodem vášním a choutkám mužů. Jenomže nekontrolování svých choutek, bezuzdné panování vášní, je pravým opakem civilizovanosti; jest barbarstvím.

Ať již zánik civilizace nastane tím či oním způsobem, výsledek bude stejný. Je vývoj k němu nezadržitelný? Nikoli. Co by měli dělat muži, o tom píše celý tento esej. Co by měly dělat ženy a dívky? Uvědomit si svou vlastní hodnotu a důstojnost, a z tohoto vědomí vyvodit potřebu sebeúcty. Odmítnout se nechat vtahovat do té hry, kterou by s nimi – na jejich účet – chtěli hrát hrubí leč zženštilí muži. Právě tímto mohou na muže působit výchovně: odmítáním mužů k nim hrubým a zároveň zbabělým vůči těm, kdo chtějí jejich děti obrát o dobrodiní života ve svobodě, a naopak vstřícností k mužům, kteří vůči nim projevují úctu a ohleduplnost a zároveň jsou ochotni bránit je, jejich děti a rodiny, mohou v mužích podporovat pozitivní návyky, tendence a vzorce chování, jako i kultivovat to umění, kterému se říká rytířství, o němž před šedesáti lety psal C. S. Lewis.

Roman Joch, publikováno 15. 06. 2007, <http://www.eportal.cz/>

Bůh není „někde v nebi“

Bůh není Bohem, který přebývá někde v nebi a přitom se o nás nezajímá. Je Bohem - přicházejícím. Je Otcem, který na nás nikdy nepřestává myslet a zároveň chová respekt k naší svobodě. Touží nás potkat a navštívit: chce přijít a zůstat s námi. Jeho advent = „příchod“ je důsledkem jeho rozhodnutí osvobodit nás od zla, smrti a ode všeho, co brání našemu pravému štěstí. Bůh nás přichází spasit.

*Advent nás vybízí: „**Probud' se a rozpomeň se, že Bůh přichází! Dnes, tady, teď!**“*

z promluvy papeže Benedikta XVI. v adventu 2006

Přehled mší sv. a kulturních akcí přes vánoce 2007

Kdy	Co	Kde	Od kolika	
24. 12. Pondělí	Štědrý den	kostel sv. Františka - Podmokly	*	*
	Vigilie Slavnosti Narození Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	16:00	22:00
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	*	20:00
		kostel Povýšení sv. Kříže		
		kostel sv. Václava a Blažeje		
		kos. Stětí sv. J. Křtitele - Těchlovice		
25. 12. Úterý	Slavnost Narození Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:45	*
		kostel Povýšení sv. Kříže		
		kostel sv. Václava a Blažeje		
		kostel Nanebevzetí P. M. - Arnoltice		
26. 12. Středa	Svátek svatého Štěpána, prvomučedníka	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	*
		kostel Povýšení sv. Kříže		
27. 12. Čtvrtek	Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty	kostel sv. Františka - Podmokly	*	17:00
		kostel Povýšení sv. Kříže		
28. 12. Pátek	Svátek sv. Mláďátek, mučedníků	kostel sv. Františka - Podmokly	*	17:00
		kostel sv. Václava a Blažeje	*	*
29. 12. Sobota	Pátý den v oktávu Narození Páně	kostel P. Marie - Děčín-Bynov	*	17:00
		kostel Povýšení sv. Kříže		
30. 12. Neděle	Svátek svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:45	*
		kostel Povýšení sv. Kříže		
		kostel sv. Václava a Blažeje		
		kostel Nanebevzetí P. M. - Arnoltice		
31. 12. Pondělí	Sedmý den v oktávu Narození Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	*	17:00
		kostel Povýšení sv. Kříže		
01. 01. 2008 Úterý	Slavnost Matky Boží, Panny Marie	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:45	*
		kostel Povýšení sv. Kříže		
		kostel sv. Václava a Blažeje		

Pozn.: Na Štědrý den je mše sv. v 16:00 určena hlavně pro děti a starší osoby

Na Silvestra (31. 12.) po večerní mši sv. bude děkovná pobožnost na závěr roku

☞ **25. 12. 2007 14:30** – u sv. Františka - **Vánoční koncert dětí BŘEZIŇÁČEK**

Letos je to opět trochu složitější, bude nutno ještě více sledovat ohlášky, nástěnky. Nevíme totiž jak to bude přes Vánoce ve farnosti v Děčíně I, proto jsem ponechal v tabulce prázdné místo. Podle aktuální situace si poznamenejete časy sami...

- V jedné rodině se maminka rozhodla probudit syna do školy slovy Písma. Matka: „Mládenče, pravím ti, vstaň!“ Syn: „Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla má hodina.“

Zvířecí sněm o Vánočních svátcích

Kdysi dávno svolala zvířata sněm. Liška se zeptala veverky: „Co pro tebe znamenají Vánoce?“ Veverka odpověděla: „Pro mne Vánoce znamenají krásný stromeček ozdobený spoustou svíček a cukrovím, které mám tak ráda.“ Liška se připojila se svou představou: „Pro mne samozřejmě nesmí chybět voňavá pečená husička. Bez pečínky by to opravdové Vánoce nebyly.“ Do řeči se jim vložil medvěd: „Vánočka! O Vánocích musím mít obrovskou sladkou vánočku!“ Slyšet se dala také straka: „Podle mne jsou o Vánocích nejdůležitější krásné a zářící šperky. O Vánocích se má všechno jen třpytit.“ Pozadu nechtěl zůstat ani vůl: „Vánoce dělá Vánocemi teprve šampaňské. Já bych ho vypil klidně dvě lahve!“ A osel, který to už nevydržel, se rychle zmocnil slova: „Vole, zbláznil ses? Vždyť na Vánocích je nejdůležitější Ježíšek. Copak jsi na to zapomněl?“ Vůl se zastyděl, sklopil velkou hlavu a zabučel: „A vědí to vůbec lidé?“

z knihy Vánoční příběhy pro potěchu duše, Bruno Ferrero

Vyučování náboženství na naší faře

den	od - do	věk	vyučující
pondělí	15:30 - 16:15	starší děti	Marie Jirásková
úterý	15:45 - 16:30	mladší děti	Eva Kuncová
čtvrtek	16:00 - 16:45	starší děti	Marie Jirásková

Slavnosti a svátky

LITURGIE

- 8. 12. **Slavnost Panny Marie**, počaté bez poskvrny prvotního hříchu
- 25. 12. **Slavnost Narození Páně**
- 26. 12. Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka
- 27. 12. Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty
- 28. 12. Svátek Mlád'átek, mučedníků
- 31. 12. Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa

Významné dny

- 1. 12. Světový den boje proti AIDS
- 10. 12. Den lidských práv

Výroční dny biskupů

- 3. 12. Mons. Paďour jmenován titulárním biskupem (1996) - 10. výročí

Děčín - Podmokly

	Mons. Malý	jmenován titulárním biskupem (1996) - 10. výročí
12. 12.	Mons. Kajnek	biskupské svěcení (1992)
13. 12.	Mons. Causero	jmenován tit. arcibiskupem (1992)
18. 12.	Kard. Vlk	svátek
	Mons. Škarvada	jmenován titulárním biskupem (1982)
21. 12.	Mons. Otčenášek	jmenován diecézním biskupem (1989)
24. 12.	Mons. Posád	jmenován biskupem (2003)

Setkávání

- ◆ 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle ob měsíc od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer
- ◆ každý pátek od 18:00 do 19:00 - příprava na biřmování

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30	
Pondělí	08:00		
Úterý		17:00	
Středa	08:00		
Čtvrtek		17:00	
Pátek		17:00	
Sobota		17:00	Bynov

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:45	Kostel Nejsvětější Trojice
--------	--------	-------	----------------------------

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 28. 12. 2007, před 1. nedělí v lednu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)